

INFORMACIJA AUTORIAMS

1.1. „Kalbotyros“ žurnalo „Lietuvių kalbos“ sąsiuvinio redaktorių kolegijai įteikiami du spaudai visiškai parengti straipsnių egzempliorai. Rekomenduojama apimtis – iki 15 mašinarčio puslapių; didesnis apimties straipsniai spausdinami tik išimties tvarka atskiru redaktorių sprendimu. Popierius turi būti standartinio formato (210×297 mm), rašomoji juostelė – ryškiai juoda.

1.2. Pagrindinė leidinio kalba – lietuvių, bet priimami ir darbai, parašyti anglų, latvių, prancūzų, rusų, vokiečių kalbomis.

1.3. Jeigu straipsnis parašytas lietuviškai, po jo dedama santrauka (reziumė) viena iš minėtų užsienio kalbų (geriausia anglų); po straipsnių užsienio kalbomis dedama lietuviška santrauka.

Be santraukų spausdinamos lingvistinės pastabos, publikacijos, recenzijos, informacinio pobūdžio tekstai.

1.4. Kadangi leidinys recenzuojamas, kartu su straipsniais įteikiama viena habilituoto daktaro arba dvi mokslo daktarų recenzijos.

Recenzijų nereikia 1.3 nurodytiems darbams (lingvistinėms pastaboms ir kt.), spausdintiems be santraukos kita kalba.

2.1. Tekstas (taip pat ir išnašos!) spausdinamas per du intervalus kanceliarinio tipo mašinėlė (portatyvinės mašinelės netinka). Autoriaus vardas ir pavardė nurodomi po straipsnio antraštės, atskirint jį nuo antraštės ir teksto trijų intervalų tarpais. Vardas rašomas nesuirutintas – tik prieš rusų pavardės įprasta rašyti vardo bei tėvavardžio (отчество) inicialus. Paantraštės nuo pagrindinio teksto iš viršaus ir apačios taip pat atskiriamos trijų intervalų tarpais. Antraštės, paantraštės ir autoriaus vardas bei pavardė spausdinami mažosiomis raidėmis.

2.2. Viename mašinarčio puslapyje turi būti 28–30 cilučių, vienoje eiluteje – 60–65 mašinelės kirtiai („surtartiniai rašmenys“), įskaitant tarpžodinius intervalus. Kairysis puslapio laukelis turi būti ne mažesnis kaip 20 mm, dešinysis – 10 mm, viršutinis ir apatinis – po 20 mm.

Mašinarštis numeruojamas dešiniame viršutiniame kampe iš eilės nuo pirmojo iki paskutinio puslapio. Neturi būti praleidimų ir raidinių pataisų (tokių kaip 12a ir pan.).

Graiki raidės apvedamos raudonai ir kairiajame laukelyje parašomi jų pavadinimai (c – *tau*, η – *eta*, θ – *théta*...).

2.3. Taisoma (puslapyje ne daugiau kaip 5 ženklai) ir pabrūkiami juodu rašalu arba tušu. Pageidaujami šriftai naudoti tik specialiu pabrūkimu: vingiuota linija (—) reiškia *kursyvą* (juo paprastai pateikiami pavyzdžiai), brūkšninė linija (--) – *retinimą*, brūkšninė ir vingiuota linija kartu – *retintą kursyvą*, ištisinė linija – *pusjodį* (ryškų) šriftą, dvigubas pabrūkimas ištisine linija – DIDŽIASIAS raides, ištisinė ir vingiuota linija kartu – *pusjodį* (ryškų) *kursyvą*. Prašytume šriftais per daug nepiknaudžiauti.

Žodžio reikšmė aiškina paprastoje kabutėje (pvz., skr. *asū* „kumclė“), – žinoma, šis reikalavimas galioja tikta lietuvių kalba parašytiems straipsniams.

3. Brėžiniai turi būti visiškai parengti spaudai ir gerai suderinti su „Kalbotyros“ formatu. Ypatingas dėmesys skirtinas grafinės medžiagos kontrastingumui, lakoniškumui ir, svarbiausia, būtinumui. Brėžinio vieta bei aiškumas užrašas spausdinami pačiame tekste ir pakartojami tuščiojoje brėžinio pusėje. Įsidėmėtina, kad brėžinių redaktorių kolegija nepedribinėja – už jų kokybę visiškai atsako autoriai.

4.1. Išnašos skiriamos pastaboms, o ne literatūros nuorodoms (žr. dar 2.1). Jos numeruojamos iš eilės per visą straipsnį. Tekste išnašų numerų skaitmenys pakeliami per pusę intervalo ir rašomi be jokių skirčių po tą žodį ir sakinių, su kuriais atitinkamos išnašos yra susijusios; skaitmenys turi būti prieš skrybos ženklą, o ne po jo.

4.2. Cituojami šaltiniai ir autoriai nurodomi ne išnašose, o pačiame tekste: reikiamose vietose lenktinuosose (ne laužiniuose) skliaustuose rašoma autoriaus pavardė (jeigu jos nėra – veikalo pavadinimo pradinis žodis arba pavadinimo santrumpa), publikacijos metai ir, jeigu reikia, atitinkami puslapiai arba paragrafai (puslapių santrumpa – p., s., c. – nerušoma).

Tarp autorių, metų ir puslapių arba paragrafų rašomas kablielis, pvz.: (Brugmann, Delbrück, 1897, 724–728) arba (Brugmann, Delbrück, 1897, § 818). Kai vienoje vietoje minimi keli darbai, tarp jų nuorodų žymini kabliataiskiai, pvz.: (Jakobson, 1962, 280–284; Kazlauskas, 1966, 73–75). Jeigu cituojamojo darbo autorius minimas tekste, vartojtos tokios nuorodos: „V. Urbutis (1978, 53–55) teigia, kad ...“ Prieš autorių ar veikalo tuose paduosose skliaustuose gali būti vartojamos santrumpos *plg.*, žr. ir kt., pvz.: (žr. Kazlauskas, 1966, 85), (plg. LKG I 190). Kai nurodomi keli tais pačiais metais paskelbti vieno autoriaus darbai, prie metų rašomos raidės *a, b, c...* (1988a, 1988b ir t.t.). Nurodant veikalų rašinius santrumpas, skrybos ženklai nevartojami, o tomai žymimi arabiškais skaitmenimis, pvz.: (žr. LKŽ 12 350), (plg. LKG I § 500).

4.3. Šiaip vartotini tikta didžiojo „Lietuvių kalbos žodyno“ ir akademinės tritomės „Lietuvių kalbos gramatikos“ sutrumpinimai. Ypatingais atvejais straipsnio gale gali būti pridėtas specialus abėcėlinis būtinųjų sutrumpinimų sąrašas.

5.1. Jeigu cituojamas veikalas parašytas slavų ar kokio kito nelotyniško alfabeto raidėmis, tai autorius, veikalą pavadinimo pradžius žodis ar pavadinimo sutrumpinimas translitruojami, pvz.: (Baranovskij, 1898, 13–16), (Леконцева, 1972, 150), (GLJ § 80); šis reikalavimas, suprantama, netaikytinas, jeigu redakcijai įteiktas straipsnis, parašytas rusų kalba. Literatūros sąrašas tokie cituojami darbai pateikiami bendra abėcėles tvarka (t.y. neišskiriami) į atskirą „kitakalbį“ rašinių grupę).

5.2. Literatūros sąrašas, sudarytas pagal šiuos reikalavimus, atrodytų taip:

Literatūra

Ambrazas, 1990 – Амбразас В. Сравнительный синтаксис причастий балтийских языков. Бильнюс: Мокслас.

Baranovskij, 1898 – Барановский А. Замѣтки о литовскомъ языкѣ и словарь. Санктпетербургъ: Типогр. Императорской Акад. Наукъ.

Bendīks H., 1972, Dīvskaru fonēmiskā interpretācija. – *Veltījums akadēmiķim Jānim Endzelīnam*. Rīga, 27–42.

Brugmann K., Delbrück B., 1897, Grundriss der vergleichenden Grammatik der indogermanischen Sprachen. Bd. 1: Einleitung und Lautlehre. Strassburg: K.J. Trübner.

Čekman, 1979 – Чекман В. Н. Исследования по исторической фонологии праславянского языка: Типология и реконструкция. Минск: Наука и техника.

GLJ – Грамматика литовского языка / Отв. ред. В. Амбразас. Вильнюс: Мокслас, 1985.

Javnis, 1892 – Явнис К. Языкѣ: Диалектологическія особенности литовскаго языка въ Россіи-скомъ уѣздѣ; Отд. 4. – Памятная книжка Ковенской губерніи на 1893 годъ. Ковна: Типогр. Губернскаго Правленія, 110–144.

Kazlauskas J., 1966a, Fonologinė kirčio raidos baltų kalbose interpretacija. – *Baltistica*, t. 2 (2), 119–132.

Kazlauskas J., 1966b, Lietuvių literatūrinės kalbos diferencinių elementų sistema. – *Kalbotyra*, t. 14, 73–81.

Kenstowicz J., 1972, Lithuanian Phonology. – *Studies in the Linguistic Sciences*, vol. 2 (2), 1–85.

Klimavičius J., 1966, Dėl kai kurių leksinių tarmybių literatūrinės formos. – *Lietuvių kalbos leksikos raida* / Ats. red. J. Krūopas. Vilnius, 169–172.

Lekonцева, 1972 – Леконцева М. И. О взаимодействии фонологических систем в районе балто-славянского пограничья. – *Балто-славянский сборник* / Отв. ред. В. Н. Топоров. Москва, 116–134.

LKG 1 – Lietuvių kalbos gramatika. T. 1: Fonetika ir morfologija / Ats. rod. K. Ulyvydas. Vilnius: Mintis, 1965.

Urbuiš V., 1978, Žodžių darybos teorija. Vilnius: Mokslas.

5.3. Atkreiptinas dėmesys, kad periodinių leidinių bei žurnalų pavadinimai rašomi be kabučių, o tomui, sąsiuviniai bei numeriai – arabiškais skaitmenimis tarp knygos ar žurnalo pavadinimo ir puslapių nuorodos. Knygų apimtis (puslapiais) nenurodoma. Standartinis skirtukas „//“ keičiamas kalbotyros literatūroje įprastesniu deriniu „-“. Leidimo vieta nurodytina nderpinant miesto pavadinimo; kai leidinyje minimos daugiau kaip dvi vietos, rašoma tik pirmoji, toliau ncedant *etc.* (pvz., vietoj *Wrocław-Warszawa-Kraków-Gdańsk* rašoma *Wrocław etc.*). Po knygos leidimo vietos rašomas dvitaškis, toliau – leidykla.

6.1. Prieš literatūros sąrašą dedama 1.3 minėta santrauka (reziumė), po sąrašo kairėje pusėje nurodoma autoriaus mokslo įstaiga ir, kiek žemiau, recenzentai, dešinėje – rankraščio įteikimo redaktorių kolegijai data.

6.2. Jeigu straipsnis surinktas kompiuteriu, redakcija labai pageidautų kartu su mašinraščiu gauti ir kompiuterio diskelį (parengus leidinį, jis gali būti grąžintas autoriui) – tokiais atvejais reikalavimus šriftui galima traktuoti laisviau. Tekstus, surinktus Wordo versijomis, naujesnėmis kaip MS WORD.7 (1995 m.), prašytume įteikti transformuotus *.rtf formatu. Pageidautume, kad būtų iš anksto susitarta dėl specialiuoju šriftu.

6.3. Straipsniai (kartu su recenzijomis ir brėžiniais) įteikiami voke, ant kurio užrašoma: autoriaus inicialės ir pavardė, straipsnio pavadinimas, mokslo įstaiga, įteikimo data, autoriaus tarnybinis bei kaimi telefonai bei elektroninio pašto adresas (jeigu tokio esama). Jeigu autorius labai su sprendimu, į voką įdedamas atvirukas su pašto ženklu ir adresu.

7. Kadangi, pradėdant 43 tomu, atskiri „Kalbotyros“ sąsiuviniai yra savarankiški m kurie čia išdėstyti reikalavimai (pvz.: 1.2, 1.3, 4.3) gali netikti kitiems sąsiuviniams.

8. Dėkojame buvusiam „Kalbotyros“ atsakomajam redaktoriui prof. habil. dr. A. parengusiam pagrindinį šios informacijos variantą ir kruopščiai jį suredagavusiam.